

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 6/2016

Αρ. πρωτ. κατάθεσης αίτησης : 203/2012

Αρ. πρωτ. κατάθεσης κλήσης : 234/2014

και

Αρ. πρωτ. κατάθεσης αίτησης : 202/2012

Αρ. πρωτ. κατάθεσης κλήσης : 235/2014

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΜΟΙΡΩΝ

(ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ)

Αποτελούμενο από την Ειρηνοδίκη [REDACTED], και από τη Γραμματέα [REDACTED]

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, την 24η Νοεμβρίου 2015, για να δικάσει τις παρακάτω υποθέσεις:

I. της με αριθμό πρωτοκόλλου κατάθεσης αίτησης 203/2012, με αρ. πρωτ. κατάθεσης κλήσης : 234/2014

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: [REDACTED] του Ιωάννη, κατοίκου [REDACTED]
Ηρακλείου Κρήτης, η οποία παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας της δικηγόρου Μαρίας Δαριβιανάκη (αρ. γραμ. προείσπ. ΔΣΗ 25395/2015)

Των μετεχόντων στη δίκη πιστωτριών, οι οποίες κατέστησαν στη δίκη διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευση τους (άρθρο 5 ν. 3869/2010), που παρίστανται ως εξής:

1. Της Ανώνυμης Τραπεζική εταιρείας με την επωνυμία [REDACTED]
[REDACTED] που εδρεύει στην Αθήνα, [REDACTED] νομίμως
εκπροσωπούμενης, η οποία παραστάθηκε, δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου, [REDACTED] (αρ. γραμ. προείσπ. ΔΣΗ 25412/2015)

2. Της Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED]

[REDACTED], και το διακριτικό τίτλο [REDACTED]

που εδρεύει στην Αθήνα, οδός [REDACTED] και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε

Η αιτούσα ζητά να γίνει δεκτή η από 6-11-2014 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 203/2012 αίτησή της εκούσιας δικαιοδοσίας, η οποία επανήλθε προς συζήτηση με την από 1-10-2014 κλήση με αριθμό πρωτ. 234/2014 που απευθύνεται προς το παρόν Δικαστήριο για όσους λόγους επικαλείται σ' αυτή.

II. Με αριθμό πρωτοκόλλου κατάθεσης αίτησης 202/2012, με αρ. πρωτ. κατάθεσης κλήσης : 235/2014

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ: [REDACTED] του Κωνσταντίνου και της Αικατερίνης, κατοίκου [REDACTED] Κρήτης ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας του δικηγόρου Μαρίας Δαριβιανάκη (αρ. γραμ. προείσπ. ΔΣΗ 25396/2015)

Των μετεχόντων στη δίκη πιστωτριών, οι οποίες κατέστησαν στη δίκη διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευση τους (άρθρο 5 ν. 3869/2010), που παρίστανται ως εξής:

1. Της Ανώνυμης Τραπεζική εταιρείας με την επωνυμία [REDACTED]

[REDACTED] που εδρεύει στην Αθήνα, [REDACTED], νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία παραστάθηκε, δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου, [REDACTED] (αρ. γραμ. προείσπ. ΔΣΗ 25410/2015)

Ο αιτών ζητά να γίνει δεκτή η από 6-11-2014 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 203/2012 αίτησή του εκούσιας δικαιοδοσίας, η οποία επανήλθε προς συζήτηση με την από 1-10-2014 κλήση με αριθμό πρωτ. 235/2014 που απευθύνεται προς το παρόν Δικαστήριο για όσους λόγους επικαλείται σ' αυτή.

Για τη συζήτηση των ως άνω αιτήσεων ορίστηκε δικάσιμος, η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας. Κατά τη ανωτέρω δημόσια συζήτηση των υποθέσεων, αυτές εκφωνήθηκαν νόμιμα στη σειρά τους από το πινάκιο προκειμένου να συζητηθούν.

Κατά τη συζήτηση τους η πληρεξούσια δικηγόρος των αιτούντων, και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παραπάνω παρισταμένων κλητευθέντων και μετεχόντων στη δίκη πιστωτών ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με το άρθρο 236 του ΚΠολΔ, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθ. 22 παρ.5 του Ν.3994/2011, «Ο δικαστής που διευθύνει τη συζήτηση πρέπει να φροντίζει ... τα πρόσωπα που μετέχουν στη συζήτηση... να συμπληρώγουν τους ισχυρισμούς που υποβλήθηκαν ελλιπώς και αορίστως με προφορική δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και γενικά να παρέχουν τις αναγκαίες διασαφήσεις για την εξακρίβωση της αλήθειας των προβαλλόμενων ισχυρισμών». Το ως άνω άρθρο ισχύει και στην διάδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας, αφού προσαρμόζεται στη διαδικασία αυτή και δεν αντιτίθεται στις διατάξεις που την ρυθμίζουν (άρθ.741 του του ΚΠολΔ). Εδικότερα κατά την διάταξη του άρθ.751 του ΚΠολΔ, μεταβολή της αίτησης επιτρέπεται με άδεια του δικαστή, εφόσον κατά την κρίση του δεν βλάπτονται συμφέροντα εκείνων που μετέχουν στη δίκη ή τρίτων. Επομένως στην εκουσία δικαιοδοσία ο αιτών δύναται ελεύθερα να συμπληρώνει και διορθώγει τους ισχυρισμούς του με προφορική δήλωση κατά την συζήτηση και καταχώρησή της στα πρακτικά (άρθ.238 και 256 του ΚΠολΔ) αρκεί η διόρθωση να μην είναι τόσο εκτεταμένη ώστε να προκαλείται μεταβολή της αιτήσεως, θούτος στην περίπτωση αυτή, για να είναι επιτρεπτή η μεταβολή θα πρέπει να γίνεται με την άδεια του δικαστή κατά το μέτρο που η μεταβολή δεν βλάπτει συμφέροντα των συμμετεχόντων στη δίκη ή τρίτων. Άλλωστε στις δίκες της εκούσιας δικαιοδοσίας, όπου το αντικείμενο της υποθέσεως εξαντλείται στη λήψη του αιτούμενου ρυθμιστικού μέτρου, δίχως δεσμευτική διαγνώση κάποιας εριζόμενης έννομης σχέσης, είναι επιτρεπτή η προβολή και νέων πραγματικών ισχυρισμών ώσπου να καταστεί η υπόθεση ώριμη για την έκδοση οριστικής απόφασης (άρθ.745 του ΚΠολΔ). Επομένως στο πλαίσιο αυτό, ακόμη και η παράλειψη αναφοράς γεγονότων που συνιστούν τις

προϋποθέσεις του ζητούμενου ρυθμιστικού μέτρου, δεν προκαλούν το απαράδεκτο της αιτήσεως. Στις υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας αφενός εφαρμόζεται το ανακριτικό σύστημα (άρθ.744 και 759 παρ. 3 του ΚΠολΔ) και αφετέρου δεν ισχύει το συγκεντρωτικό σύστημα (άρθ.745 και 765 του ΚΠολΔ), με αποτέλεσμα να μην υπάρχει περιθώριο ανάλογης εφαρμογής του άρθ. 224 του ΚΠολΔ. Τέλος κατά την διάταξη του άρθ. 8 παρ. 3 του Ν 3869/2010 ο αιτών "Οφείλει επίσης να γνωστοποιεί μέσα σε ένα μήνα στη γραμματεία του δικαστηρίου κάθε μεταβολή κατοικίας ή εργασίας, αλλαγή εργοδότη, καθώς και κάθε αξιόλογη βελτίωση των εισοδημάτων του ή των περιουσιακών του στοιχείων, ώστε να ενημερώνεται ο φάκελος που τηρείται σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 4." Η θεσμοθετημένη αυτή υποχρέωση του αιτούντος ισχύει τόσο πριν όσο και μετά από την συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο και επομένως η διαδικασία του Ν.3869/10, είναι πρόδηλο ότι παρακολουθεί τις μεταβολές της ζώσας κοινωνικοοικονομικής πραγματικότητας του αιτούντος, η οποία ενδιαφέρει προκειμένου να ληφθεί υπόψη στην τελική διαμόρφωση της ρυθμίσεως και εκ του λόγου τούτου, όχι μόνο δεν εμποδίζονται δικονομικώς αλλά επιβάλλεται να αποτυπωθούν είτε με δήλωση εκτός είτε με δήλωση στο ακροατήριο όστω και εάν αυτό σημαίνει μεταβολή της ιστορικής βάσεως της αιτήσης. Υπό το προαναφερθέν ρυθμιστικό περιβάλλον η μεταβολή (συμπλήρωση, διόρθωση ή και διαγραφή) των ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στην αίτηση για τις οφειλές τα περιουσιακά στοιχεία, την κοινωνική κατάσταση και τα εισοδήματα του οφειλέτη, όχι μόνον είναι επιτρεπτή, αλλά και σε ορισμένες περιπτώσεις επιβάλλεται (Ειρ Καβ 161/2012 Α' Δημ. ΝΟΜΟΣ).

Οι ανωτέρω υπό I και II αιτήσεις ενώθηκαν και συνεκδικάστηκαν κατό την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, καθώς διευκολύνεται η διεξαγωγή της δίκης και εφόσον οι υποθέσεις υπάγονται στην ίδια διαδικασία ενώ επέρχεται και μείωση των εξόδων. Με τη συνεκδίκαση των δύο αιτήσεων δεν ανατρέπεται η αυτοτέλεια κάθε έννομης σχέσης δίκης και δε θίγεται σ προσωποπαγής χαρακτήρας του δικαιώματος κάθε οφειλέτη, αφού στην ίδια απόφαση θα περιέχονται δυο ατομικές ρυθμίσεις, με καταβολές από τον καθένα χωριστά τόσο προς τους ατομικούς του πιστωτές όσο και προς τους κοινούς, εφόσον απαιτηθεί.

Όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ 10139/15-10-2014 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Ηρακλείου

που νόμιμα προσκομίζει και επικαλείται η αιτούσα, ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση με αριθμό κατάθεσης 234/2014 κλήσης προς συζήτηση της με αριθμό κατάθεσης 203/2012 αίτησης, με πράξη ορισμού δικασίου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στην δεύτερη πιστώτρια με την επωνυμία ████████. Η τελευταία όμως δεν εμφανίσθηκε στη δικάσιμο αυτή κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου. Ως εκ τούτου πρέπει να δικαστεί ερήμην. Το δικαστήριο ωστόσο πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (άρ. 754 παρ. 2 του ΚΠοΔ).

Με τις κρινόμενες αιτήσεις, όπως αυτές παραδεκτά διορθώθηκαν και συμπληρώθηκαν κατά τα αναφερθέντα στην άνω μείζονα σκέψη, οι αιτούντες, επίκαλούμενοι έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμῆς των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους προς τους πιστωτές τους που αναφέρονται σε έκαστη αίτηση, ζητούν τη ρύθμιση των χρεών τους, με την εξαίρεση από τη ρευστοποίηση της περιγραφόμενης στην με αρ. καταθ. 203/2012 αίτηση, της κύριας κατοικίας ιδιοκτησίας της αιτούσας, αύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλουν και αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή κατάσταση που εκθέτουν, με σκοπό την απαλλαγή τους από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο χρέων τους έναντι των πιστωτριών τους.

Με το παραπάνω περιεχόμενο οι αιτήσεις, αρμόδια φέρονται για συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό, κατά τη διαδικασία της εκούσιας διαδικασίας των άρθρων 741 επ. ΚΠοΔ (άρθρο 3 Ν. 3869/2010). Για το παραδεκτό τους α) τηρήθηκε το στάδιο του εξωδικαστικού συμβιβασμού που προβλεπόταν από την παρ.2 του άρθρου 4 τουΝ.3869/2010 που εξακολουθεί να ισχύει όμως για τις εκκρεμούσες αιτήσεις (άρθρ. 19 παρ. 3 Ν. 4161/2013), με τη διαμεσολάβηση προσώπων απ' αυτά που έχουν τη σχετική εξουσία από το νόμο (βλ. άρθρο 2 Ν. 3869/2010), ο οποίος απέτυχε, (βλ. τις από 7-5-2012 βεβαιώσεις αποτυχίας της διαμεσολαβήτριας δικηγόρου Μαρίας Δαριβιανάκη β) κατατέθηκαν μέσα στην εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 2 παρ. 1 του Ν.

3869/2010 από την αποτυχία του εξωδικαστικού συμβιβασμού και γ. εκκρεμούν άλλες αιτήσεις των αιτούντων για τη ρύθμιση των χρεών τους. Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή τους για ουσιαστικούς λόγους, όπως διαπιστώθηκε | από αυτεπάγγελτο έλεγχο κατ' άρθρο 13 παρ. 2 ίου Ν. 3869/2010 σχετικές βεβαιώσεις του γραμματέα του Ειρηνοδικείου Αθηνών, καθώς και Γραμματέως του παρόντος Δικαστηρίου). Παραδεκτά εισάγονται για συζήτηση μετά: α) την εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση των μετεχουσών πιστωτριών με την επίδοση σε αύτες αντιγράφου της αίτησης με την πράξη ορισμού δικασίμου (άρθρ. 5 παρ. 1 Ν. 3869/2010 όπως τροπ. με άρθρο 85. 3996/2011), β) την εμπρόθεσμη κατάθεση στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού των εγγράφων του άρθρου 4 παρ. 2 και 4 Ν. 3869/2010 (βεβαίωση αποτυχίας εξωδικαστικού συμβιβασμού, υπεύθυνη δήλωση για την ορθότητη και πληρότητα των καταστάσεων κλπ.), γ) την αποτυχία του δικαστικού συμβιβασμού. Η αίτηση είναι ορισμένη, καθόσον περιέχει όλα τα κατά νόμος των ληξιπρόθεσμων οφειλών των αιτούντων-φυσικών προσώπων, 2) κατάσταση της περιουσίας τους και των εισοδημάτων τους, 3) κατάσταση των πιστωτριών τους και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, 3) σχέσιο όιευθέτησης των οφειλών τους, και 4) αίτημα ρύθμισης αυτών με σκοπό την προβλεπόμενη από το νόμο απαλλαγή τους (Ε. Κιουππαίδου-Στρατουδάκη, Αρμεν. 64-Ανάτυπο, σελ. 1477), απορριπτομένων των σχετικών αναφορικά με θέματα πέραν των ως άνω απαιτουμένων για το ορισμένο της αιτήσεως ισχυρισμών των πιστωτριών περί αοριστίας της (αιτήσεως), τα οποία αφορούν την αιτοδεικτική διαδικασία, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην μείζονα σκέψη της παρούσας. Περαιτέρω, η αίτηση είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 8, και 11 του Ν. 3869/2010, όπως ισχύει σήμερα μετά την τελευταία τροποποίησή του με το νόμο 4161/2013. Εφόσον δε, δεν επιτεύχθηκε δικαστικός συμβιβασμός μεταξύ των αιτούντων και των πιστωτριών τους, πρέπει να ερευνηθούν περαιτέρω ως προς την ουσιαστική τους βασιμότητα.

Ειδικότερα οι προβληθείσες από την πρώτη καθής ενστάσεις, περί αοριστίας των κρινόμενων δικογράφων, που υποβλήθηκαν, επειδή είτε δεν αναφέρονται οι ημερομηνίες ανάληψης των δανείων, δεν εξειδικεύονται τα

10

περιστατικά που τεκμηριώνουν την μόνιμη περιέλευση των αιτούντων σε αδυναμία πληρωμών, δεν γίνεται μνεία περί της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου που αποτελεί την κύρια κατοικία των αιτούντων, δεν αναφέρονται αναλυτικά οι δαπάνες διαβίωσης τους, πρέπει ν' απορριφθούν ως αβάσιμες καθώς και οι δύο αιτήσεις, όπως αυτές παραδεκτά διορθώθηκαν συμπληρώθηκαν, αναφέρουν επαρκώς τα ανωτέρω στοιχεία, σε κάθε δε περίπτωση, το παραδεκτό των αιτήσεων και η εξειδίκευση των θεμάτων αυτών, θα αποτελέσει αντικείμενο της αποδεικτικής διαδικασίας. Περεταίρω, θα συνεξεταστούν και οι σχετικοί με την ουσιαστική βασιμότητα της αίτησης αντίθετοι ισχυρισμοί των μετεχόντων πιστωτριών, περί μη μόνιμης αδυναμίας πληρωμών και περί καταχρηστικής άσκησης των αιτήσεων, όπως αναλυτικά εκτίθενται με τις ένδικες προτάσεις τους.

Από την εκτίμηση της ανωμοτί κατάθεσης της ίδιας της αιτούσας που εμπεριέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συζήτησης της δίκης, τα έγγραφα που παραδεκτά και νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, από τα δικαστικά τεκμήρια (άρθρα 336§3, 339 και 395 ΚΠολΔ), από τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνει υπόψη του το Δικαστήριο αυτεπάγγελτα και τέλος απ' όλη τη διαδικασία της συζήτησης της διαφοράς, αποδείχτηκαν τα ακόλουθα: Η πρώτη και ο δεύτερος των αιτούντων, γεννημένοι αντίστοιχα τα έτη 1975 και 1969, είναι σύζυγοι και γονείς ενός ανήλικου τέκνου, του ██████████ που γεννήθηκε στις ██████████ Διαμένουν στο ██████████ σε κατοικία ιδιοκτησίας της αιτούσας, η οποία έχει ανεγερθεί επί οικοπέδου που βρίσκεται στην κοινότητα ██████████ στη θέση ██████████. Η αιτούσα, είναι ιδιωτική υπάλληλος, εργαζόμενη στην επιχείρηση ██████████ και λάμβανε κατά το χρόνο συζήτησης της κρινομένης, μηνιαίο μισθό ύψους 991,20 ευρώ. Στο παρελθόν εργαζόταν στην ίδια επιχείρηση με μηνιαίο μισθό ύψους 1.020-1.090 ευρώ περίπου. Από τον Οκτώβριο του έτους 2011 μέχρι και τον Αύγουστο 2012, ήτοι το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ήταν έγκυος και το μετέπειτα από αυτό διάστημα, λάμβανε από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΙΚΑ το ποσό των 819 ευρώ, και εν συνεχείᾳ έως το Μάρτιο του 2013 λάμβανε από τον ΟΑΕΔ επίδομα 586 ευρώ μηνιαίως (βλ. ενδεικτικά προσκομιζόμενα έγγραφα μισθοδοσίας μηνών Αυγούστου-Σεπτεμβρίου 2015 και μηνών Ιανουαρίου 2014 και Δεκεμβρίου 2013). Ο αιτών από το έτος 1999 έως το

έτος 2009 διατηρούσε επιχείρηση καφετέριας, η οποία κατά τους ισχυρισμούς του αρχικά του απέφερε ικανοποιητικό εισόδημα, πλην όμως το έτος 2009 η επιχείρηση παρουσίαζε ζημιά. Από το τέλος του 2009 και μέχρι την συζήτηση της κρινομένης ο αιτών μετήλθε διαδοχικά σε διάφορα στάδια εργασίας και ανεργίας και ειδικότερα εργάστηκε σε επιχείρηση [REDACTED] από 3-12-2009 έως τις αρχές του 2010 με μηνιαίο μισθό 909,61 ευρώ, έμεινε άνεργος έως 31-1-2011, από 1-2-2011 έως 31-9-2011 εργάστηκε σε συνεργείο ανταλλακτικών αυτοκινήτων με μηνιαίο μισθό 800 ευρώ, και εν συνεχεία έμεινε άνεργος έως την 8-8-2013, οπότε και προέβη σε έναρξη παροχής υπηρεσιών καφέ, σε χώρο ιδιοκτησίας της γιαγιάς του, ο οποίος του έχει παραχωρηθεί κατά χρήση. Η εν λόγω επιχείρηση του απέφερε κατά το έτος 2014 ετήσιο κέρδος, ύψους 927,36 ευρώ ήτοι 77,28 ευρώ μηνιαίως, και κατά το έτος 2015 παρουσίασε ζημία ύψους 2.017,49 ευρώ. Την επιχείρηση αυτή, εξόπλισε με βοήθεια της [REDACTED] η οποία του παρείχε τα τραπεζοκαθίσματα και άλλα είδη αναγκαία για τη λειτουργία της, και την λειτουργεί μόνος του, χωρίς να απασχολεί προσωπικό και αποκερδαίνει από αυτή το ποσό των 200 ευρώ, κατατάσσοντάς τον στην κατηγορία των μικροεμπόρων. Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι το συνολικό μηνιαίο εισόδημα των αιτούντων ανέρχεται στο ποσό των 1.191,20 ευρώ. Άλλη πηγή εισοδήματος δεν αποδείχτηκε ότι διαθέτουν οι αιτούντες. Το ποσό που είναι αναγκαίο να δαπανάται μηνιαίως για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών (διατροφή, ένδυση, υπόδηση, λογαριασμοί κοινής ωφέλειας, φόροι, ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη κλπ., με δεδομένο το γεγονός της μη καταβόλησης ενοικίου) εκτιμάται από το Δικαστήριο στο ποσό των 850 ευρώ, λαμβανομένου υπόψη ότι ο οφειλέτης ο οποίος ζητά να υπαχθεί στις ευεργετικές γι' αυτόν διατάξεις του νόμου, πρέπει από την πλευρά του να μειώσει στο ελάχιστο τις δαπάνες του μόνο στις απολύτως απαραίτητες, για το προβλεπόμενο από το νόμο χρονικό διάστημα των τριών έως πέντε ετών (βλ. ΕιρΧαν 259/2011, όπως εκτίθεται σε Α. Γαλανοπούλου-Μητροπούλου, Υπερχρεωμένα Νοικοκυριά, Νομική αντιμετώπιση, σελ. 145 επ).

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης καθένας από τους αιτούντες είχε αναλάβει τα παρακάτω αναφέρομενα χρέη, τα οποία υπολογίζονται, όπως αυτά προκύπτουν βάσει

των αρχικών και των επικαιροποιημένων προσκομιζομένων αναλυτικών καταστάσεων. Συγκεκριμένα:

I. από την [REDACTED]

τους έχουν

χορηγηθεί δάνεια στα οποία, αμφότεροι οι αιτούντες έχουν συμβληθεί είτε ατομικά, είτε από κοινού ενεχόμενοι εις ολόκληρο έκαστος, ήτοι:

- 1) στη με αριθμό σύμβασης 4206341702/2007 στεγαστικού δανείου, το οποίο έλαβε η αιτούσα ως πρωτοφειλέτρια και συνυπέγραψε ο αιτών ως εγγυητής, οφείλουν, μαζί με τους τόκους και τα έξοδα, συνολικά 51.392,34 ευρώ,
- 2) στη με αριθμό σύμβασης 4206350477/2007 στεγαστικού δανείου, το οποίο έλαβε η αιτούσα ως πρωτοφειλέτρια και συνυπέγραψε ο αιτών ως εγγυητής, οφείλουν, μαζί με τους τόκους και τα έξοδα, συνολικά 30.712,80 ευρώ,
- 3) στη με αριθμό σύμβασης 4210497053/2008 στεγαστικού δανείου, το οποίο έλαβε η αιτούσα ως πρωτοφειλέτρια και συνυπέγραψε ο αιτών ως εγγυητής, οφείλουν, μαζί με τους τόκους και τα έξοδα, συνολικά 19.205,01 ευρώ,
- 4) στη με αριθμό σύμβασης 4211538365/2008 στεγαστικού δανείου, το οποίο έλαβε η αιτούσα ως πρωτοφειλέτρια και συνυπέγραψε ο αιτών ως εγγυητής, οφείλουν, μαζί με τους τόκους και τα έξοδα, συνολικά 10.587,95 ευρώ,
- 5) στη με αριθμό σύμβασης 4221308826/2009 καταναλωτικού δανείου, το οποίο έλαβε η αιτούσα ως πρωτοφειλέτρια οφείλει, μαζί με τους τόκους και τα έξοδα, συνολικά 6.884,91 ευρώ,

Σημειώνεται ότι και τα πέντε ως άνω δάνεια, είναι εξασφαλισμένα με εμπράγματη ασφάλεια και συγκεκριμένα με προσημείωση υποθήκης, επί ενός ακινήτου ιδιοκτησίας της αιτούσας, η οποία αποτελεί και την κύρια κατοικία των αιτούντων, ως αυτή περιγράφεται κατωτέρω.

- 6) στη με αριθμό σύμβασης 4217599684/2009 καταναλωτικού δανείου, το οποίο έλαβε ο πατέρας της αιτούσας και το οποίο συνυπέγραψαν οι αιτούντες ως εγγυητές οφείλουν, μαζί με τους τόκους και τα έξοδα, συνολικά 17.986,19 ευρώ,

7) στη με αριθμό σύμβασης 4221308826/2008 καταναλωτικού δανείου, το οποίο έλαβε η αιτούσα ως πρωτοφειλέτρια οφείλει, μαζί με τους τόκους και τα έξοδα, συνολικά 10.422,90 ευρώ,

II. [REDACTED], έχει χορηγηθεί στην αιτούσα ένα δάνειο δυνάμει της υπ' αριθμ. 0000041452838344/2008 σύμβασης καταναλωτικού δανείου για το οποίο οφείλει 2.918,27 ευρώ.

Έτσι αθροιστικά, οι οφειλές της αιτούσας ανέρχονται συνολικά στο ποσό των 150.110,37 ευρώ και του αιτούντος ανέρχονται συνολικά στο ποσό των 129.884,29 ευρώ.

Από τα προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα οικονομικών ετών από 2005 έως και 2014, προκύπτει ότι το μηνιαίο εισόδημα των αιτούντων ανερχόταν: για το έτος 2005 (χρήση 2004) στο ποσό των 1.100,56 ευρώ, για το έτος 2006 (χρήση 2005) στο ποσό των 1.526,95 ευρώ, για το έτος 2007 (χρήση 2006) δεν προσκομίστηκε, για το έτος 2008 (χρήση 2007) στο ποσό των 2.022,99 ευρώ, για το έτος 2009 (χρήση 2008) στο ποσό των 1.364,99 ευρώ, για το έτος 2010 (χρήση 2009) στο ποσό των 2.292,99 ευρώ, για το έτος 2011 (χρήση 2010) στο ποσό των 1.339,99 ευρώ, για το έτος 2012 (χρήση 2011) στο ποσό των 1.640,33 ευρώ, για το έτος 2013 (χρήση 2012) στο ποσό των 289,58 ευρώ, για το έτος 2014 (χρήση 2013) στο ποσό των 1.091,48 ευρώ, για το έτος 2015 (χρήση 2014) στο ποσό των 1.285,26 ευρώ.

Οι αιτούντες μέχρι και το τέλος του έτους 2011 ήταν συνεπείς στην καταβολή των μηνιαίων δόσεων εξοφλήσεως των ανωτέρω δανείων που είχαν αναλάβει, ανερχόμενης συνολικώς στο ποσό των 700 ευρώ, παρότι το μηνιαίο εισόδημά τους είχε κατέλθει στο ποσό των 1.339,99 ευρώ, εναπομένοντος υπολοίπου 700 περίπου ευρώ, το οποίο κρίνεται ικανό για την κάλυψη των αναγκών μιας διμελούς οικογένειας. Κατά δε το χρόνο κατάθεσης της αίτησης (6-11-2012), το μηνιαίο εισόδημα των αιτούντων είχε εκμηδενιστεί ανερχόμενο στο ποσό των 289,58 ευρώ. Με την ανεργία του αιτούντος, η οποία διατηρούνταν από τον Οκτώβριο του 2011, δηλαδή για διάστημα πλέον του έτους και την γνώση της αιτούσας ότι το εισόδημα που θα λάμβανε από 1-9-2012 έως και 31-3-2013 θα ήταν αυτό των 586 ευρώ από τον ΟΑΕΔ, σε συνδυασμό με την εύλογη αύξηση των δαπανών της οικογενείας τους με το επερχόμενο τέκνο, ευλόγως δημιουργήθηκε η πεποίθηση στους αιτούντες, ότι η μόνιμη αδυναμία στην οποία βρίσκονταν κατά τον χρόνο κατάθεσης της

αίτησης να εξοφλήσουν τις ληξιπρόθεσμες οφειλές τους, θα εξακολουθούσε να υφίστατο και μελλοντικά. Όντως από τα προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα των ετών 2014, 2015, προκύπτει μηνιαίο εισόδημα ύψους 1.091,48 ευρώ, και 1.285,26 ευρώ αντίστοιχα, το οποίο είναι ανεπαρκές για την πλήρη κάλυψη των βιοτικών αναγκών των αιτούντων και των δανειακών τους υποχρεώσεων. Από τα ανωτέρω αναφερόμενα προκύπτει ότι οι αιτούντες βρίσκονται σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των οφειλών τους, η δε αδυναμία τους αυτή δεν οφείλεται σε δόλο. Εξάλλου, η αδυναμία πληρωμών καθορίζεται με βάση τη σχέση οφειλών και παροντικής ρευστότητας, αφού ληφθεί υπόψη και η προβλεπόμενη για το εγγύς μέλλον εξέλιξη της ρευστότητας του οφειλέτη. Εφόσον η σχέση αυτή είναι αρνητική με την έννοια ότι η ρευστότητά του δεν του επιτρέπει ν' ανταποκριθεί στον όγκο των οφειλών του, υπάρχει μόνιμη αδυναμία πληρωμών (Κλ. Ρούσσος, Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα). Στην περίπτωση των αιτούντων υπάρχει έλλειψη ρευστότητας, έλλειψη δηλαδή χρημάτων ικανών για να μπορέσουν να ανταποκριθούν τόσο στα ληξιπρόθεσμα χρέη τους, όσο και στην αντιμετώπιση των βιοτικών τους αναγκών. Κατόπιν τούτου, στην περίπτωση των αιτούντων, συντρέχει μόνιμη και διαρκής αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών τους προς τις ανωτέρω πιστώτριες τράπεζες.

Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι η αιτούσα έχει στην πλήρη κύριότητα νομή και κατοχή της μία διώροφη οικοδομή η οποία έχει ανεγερθεί σε οικόπεδο, το οποίο βρίσκεται στην κτηματική περιφέρεια του δημοτικού διαμερίσματος [REDACTED] και συγκεκριμένα στη θέση [REDACTED] επιφάνειας 530,71 m² το οποίο συνορεύει, ανατολικά με δημοτικό δρόμο και ιδιοκτησία [REDACTED], βόρεια με ιδιοκτησία [REDACTED], δυτικά με ιδιοκτησία [REDACTED] και νότια με ιδιοκτησία κληρονόμων [REDACTED], και το απέκτησε δυνάμει του υπ' αρ. 8025 / 2007 συμβολαίου γονικής παροχής του συμβολαιογράφου μου [REDACTED] [REDACTED] νομίμως μεταγεγραμμένο στο υποθηκοφυλακείο [REDACTED]. Η διώροφη οικοδομή, μη υπαχθείσα στις διατάξεις περί οριζοντίων ιδιοκτησιών, αποτελείται από υπόγειο-αποθήκη εμβαδού 92,30 τ.μ. και από ισόγειο διαμέρισμα 135 m². Σύμφωνα με τα προσκομιζόμενα φύλλα υπολογισμού αξίας ακινήτου του ίδιου ως άνω συμβολαιογράφου η αντικειμενική αξία του οικοπέδου ανέρχεται στο ποσό των 25.197,90 ευρώ, της υπόγειας αποθήκης

στο ποσό των 58.046,63 ευρώ, του ισογείου ορόφου και στο ποσό των 4.507,37 του οικοπέδου και συνολικά στο ποσό των 87.751,90 ευρώ. Η αντικειμενική αξία της ως άνω οικοδομής που χρησιμοποιείται ως κύρια κατοικία των αιτούντων, δεν υπερβαίνει το όριο του αφορολόγητου ποσού για απόκτηση πρώτης κατοικίας για έγγαμο φορολογούμενο με ένα τέκνο όπως οι αιτούντες, προσαυξημένο κατά 50 % που απαιτεί ο νόμος για την υπαγωγή στην προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 9 παράγραφος 2 του νόμου 3869/2010 ρύθμιση, για την εξαίρεσή της από την εκποίηση. Τέλος, η αιτούσα έχει στην κατοχή της (με παρακράτηση κυριότητας υπέρ της 1ης των καθ' αν) ένα αυτοκίνητο μάρκας TOYOTA AURIS, έτους πρώτης κυκλοφορίας το 2010 με εμπορική αξία ανερχόμενη στο ποσό των 10.000 ευρώ και ο αιτών έχει στην ιδιοκτησία του μία μοτοσικλέτα τύπου HONDA με ημερομηνία πρώτης κυκλοφορίας το 2003, εμπορικής αξίας 800 ευρώ.

Οι αιτούντες, οι οποίοι στερεούνται πτωχευτικής ικανότητας, όπως προαναφέρθηκε, έχουν περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία εξυπηρέτησης των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους προς τις ανωτέρω αναφερόμενες πιστώτριες τράπεζες, η οποία δεν οφείλεται σε δόλο, αλλά στη μείωση των εισοδημάτων τους και την αύξηση των εξόδων των βιοτικών τους ανάγκων. Ακολούθως, κρίνεται ότι συντρέχουν στο πρόσωπο τους οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή τους στη ρύθμιση του ν. 3869/2010 και ειδικότερα αυτή των άρθρων 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2. Συνεπεία τούτων, επειδή δεν προβλέπεται άμεσα έξοδός τους από το πρόβλημα αδυναμίας πλήρους εξυπηρέτησεως των ληξιπρόθεσμων οφειλών τους και επειδή το προτεινόμενο από αυτούς σχέδιο ρύθμισης των οφειλών τους δεν έγινε δεκτό από τις πιστώτριες τράπεζες, πρέπει το δικαστήριο να προβεί στη ρύθμιση των οφειλών τους.

Κατά την κρίση του δικαστηρίου, το προς διάθεση ποσό, αφού ληφθούν υπόψη τα οικογενειακά εισοδήματα των αιτούντων, ανέρχεται σε 350 ευρώ για χρονικό διάστημα 60 μηνών (πέντε έτη), εκ του οποίου πόσού, η αιτούσα θα καταβάλλει 300 ευρώ και ο αιτών 50 ευρώ μηνιαίως συμμέτρως διανεμόμενο για τις απαιτήσεις των ανωτέρω αναφερομένων πιστωτριών (άρθ. 8 παρ.2 του ν.3869/2010 όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 16 παρ. 2 Ν. 4161/20130). Οι καταβολές θα γίνονται εντός του πρώτου πενθημέρου κάθε μηνός, αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της απόφασης, από τις οποίες όλες οι απαιτήσεις των ανωτέρω αναφερομένων

πιστωτριών θα ικανοποιηθούν συμμέτρως. Έτσι για 12 μήνες θα καταβάλλουν,

I. στην [REDACTED]

1) στη με αριθμό σύμβασης 4206341702/2007 στεγαστικού δανείου, η αιτούσα θα καταβάλει μηνιαίως το ποσό των 102,70 ευρώ εναπομένοντος υπολοίπου 45.229,79 ευρώ και ο αιτών 19,78 ευρώ, εναπομένοντος υπολοίπου 50.205,31 ευρώ.

2) στη με αριθμό σύμβασης 4206350477/2007 στεγαστικού δανείου, η αιτούσα θα καταβάλει μηνιαίως το ποσό των 61,38 ευρώ εναπομένοντος υπολοίπου 27.029,97 ευρώ και ο αιτών 11,82 ευρώ, εναπομένοντος υπολοίπου 30.003,41 ευρώ.

3) στη με αριθμό σύμβασης 4210497053/2008 στεγαστικού δανείου, η αιτούσα θα καταβάλει μηνιαίως το ποσό των 38,38 ευρώ εναπομένοντος υπολοίπου 16.902,10 ευρώ και ο αιτών 7,39 ευρώ, εναπομένοντος υπολοίπου 18.761,42 ευρώ.

4) στη με αριθμό σύμβασης 4211538365/2008 στεγαστικού δανείου, η αιτούσα θα καταβάλει μηνιαίως το ποσό των 21,16 ευρώ εναπομένοντος υπολοίπου 9.318,33 ευρώ και ο αιτών 4,07 ευρώ, εναπομένοντος υπολοίπου 10.343,40 ευρώ.

5) στη με αριθμό σύμβασης 4221308826/2009 καταναλωτικού δανείου, η αιτούσα θα καταβάλει μηνιαίως το ποσό των 13,75 ευρώ εναπομένοντος υπολοίπου 6.059,33 ευρώ

6) στη με αριθμό σύμβασης 4217599684/2009 καταναλωτικού δανείου, η αιτούσα θα καταβάλει μηνιαίως το ποσό των 35,94 ευρώ εναπομένοντος υπολοίπου 15.829,43 ευρώ και ο αιτών 6,92 ευρώ, εναπομένοντος υπολοίπου 17.570,75 ευρώ.

7) στη με αριθμό σύμβασης 4221308826/2008 καταναλωτικού δανείου, η αιτούσα θα καταβάλει μηνιαίως το ποσό των 20,83 ευρώ εναπομένοντος υπολοίπου 9.173,07 ευρώ

II. στην [REDACTED] α την υπ' αριθμ.

0000041452838344/2008 σύμβαση καταναλωτικού δανείου η αιτούσα θα καταβάλει μηνιαίως το ποσό των 5,83 ευρώ εναπομένοντος υπολοίπου 2.568,34 ευρώ.

Σύμφωνα με τα ανωτέρω, οι αιτούντες μετά την πάροδο της πενταετίας θα έχουν καταβάλλει συνολικά 21.000 ευρώ και ειδικότερα η αιτούσα θα έχει καταβάλλει προς όλες τις πιστώτριές της και τα δανειακά προϊόντα που έλαβε εξ αυτών, το συνολικό ποσό των 18.000 ευρώ, εναπομένοντος υπολοίπου 132.110,37 ευρώ και ο αιτών μετά την πάροδο της πενταετίας θα έχει καταβάλλει προς όλες τις πιστώτριές του και τα δανειακά προϊόντα που έλαβε εξ αυτών, το συνολικό ποσό των 3.000 ευρώ, εναπομένοντος υπολοίπου 126.884,29 ευρώ.

Η παραπάνω πρώτη ρύθμιση με την οποία ουδόλως εξοφλούνται οι απαιτήσεις των μετεχόντων πιστωτριών, θα συνδυαστεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 ν. 3869/2010 και θα πρέπει να οριστούν καταβολές προς διάσωση της κύριας κατοικίας των αιτούντων ιδιοκτησίας της αιτούσας, όπως αυτή αναλυτικά περιγράφεται παραπάνω, που είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο εφόσον υποβάλλεται σχετικό αίτημα, όπως εν προκειμένω. Επισημαίνεται στο παρόν σημείο, ότι παρότι οι αιτούντες δικαιούνται την διάσωση μόνο του οροφοδιαμερίσματος του ισογείου οροφου, που αποτελεί και την κύρια κατοικία τους, καθώς στο υπόγειο διαμένουν οι γονείς της αιτούσας, το Δικαστήριο κρίνει προσήκουσα την διάσωση, ολόκληρης της διώροφης οικοδομής, καθώς για την διάταξη ρευστοποίησης τού υπογείου, απαιτείται πρώτα η σύσταση οριζοντίων ιδιοκτησιών, η ενδεχόμενη νομιμοποίηση πολεοδομικών παραβάσεων, και άλλες νομικές ενέργειες νομιμοποίησης, οι οποίες είναι χρονοβόρες και δαπανηρές, με υφιστάμενη πάντα την μεγάλη πιθανότητα, λόγω της γενικής οικονομικής κρίσης, και της μη ύπαρξης αγοραστικού ενδιαφέροντος, η διαταγή εκποίησης να αποβεί άκαρπη, δεδομένου μάλιστα, ότι η οικοδομή αυτή βρίσκεται εκτός της πόλεως του Ηρακλείου με αποτέλεσμα να συρρικνώνεται έτι περαιτέρω το αγοραστικό κοινό.

Έτσι στα πλαίσια της ρύθμισης αυτής η αιτούσα θα πρέπει να καταβάλει μέχρι το 80% της αντικειμενικής της αξίας, όπως ισχύει η διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 ν. 3869/2010, μετά και την τροποποίησή του από το άρθρο 17 παρ. 1 και 2 του ν. 4161/2013, και κατά την κρίση του Δικαστηρίου, λαμβανομένων υπόψη των οικονομικών δυνατοτήτων τους, της οικογενειακής τους κατάστασης, της ηλικίας τους και των βιοτικών αναγκών της οικογένειάς τους, θα καταβάλλει δόση ύψους 390 ευρώ. Ειδικότερα, για τη διάσωση της

κύριας κατοικίας της η αιτούσα θα καταβάλει ποσοστό 80% της αντικειμενικής αξίας αυτής, δηλ. το ποσό των $87.751,90 \times 80\% = 70.201,52$ ευρώ. Το ποσό αυτό θα αρχίσει να καταβάλλεται μετά την πάροδο της πενταετίας και συγκεκριμένα αμέσως μετά την λήξη του χρόνου καταβολής των δόσεων της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2, σε εκατόν ογδόντα (180) μηνιαίες δόσεις (δέκα πέντε έτη). Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο σταθερό επιτόκιο στεγαστικού δανείου που θα ισχύει κατά το χρόνο αποπληρωμής του με βάση το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδας (άρθρο 85 § 8 Ν. 3996/2011). Από τις καταβολές αυτές, για τη διάσωση της κύριας κατοικίας θα ικανοποιηθούν προνομιακά οι δύο πρώτες απαιτήσεις της πρώτης μετέχουσας πιστώτριας, ήτοι της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία [REDACTED], καθώς αυτές που υπερβαίνουν το καταβλητέο ποσό των 70.201,52 είναι εξασφαλισμένες, όπως αναλύεται ανωτέρω με προσημείωση υποθήκης.

Για την λοιπή περιόδο των αιτούντων, αποτελούμενη από ένα αυτοκίνητο μάρκας TOYOTA Auris, με ημερομηνία κυκλοφορίας το 2010, το οποίο κατέχει η αιτούσα, παρακρατημένης της κυριότητας του από την πρώτη στη δίκη πιστώτρια με την επωνυμία [REDACTED] δεν δύναται να διαταχθεί η ρευστοποίησή του, καθώς αυτό εξαιρείται της ρύθμισης του αρθ. 9 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, η δε μοτοσικλέτα τύπου HONDA με ημερομηνία πρώτης κυκλοφορίας το 2003, ιδιοκτησίας του αιτούντος αποτελεί αναγκαίο μέσο μεταφοράς του ίδιου, ενώ παράλληλα λόγω της γενικής εμπορικής και οικονομικής δυσπραγίας δεν παρέχεται προσδοκία αναλόγου ανταλλάγματος, δηλαδή δεν αξίζει η διαταγή ρευστοποίησής της, λαμβανομένης υπόψη της μικρής εμπορικής της αξίας των 800 ευρώ και των εξόδων της διαδικασίας εκποίησης (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεως κλπ.) (Κρητικός, ο.π. 2η έκδοση, άρθρο 9).

Σύμφωνα με τη διάταξη του αρθρ. 8 παρ.3 Ν.3869/2010 οι αιτούντες είναι υποχρεωμένοι να γνωστοποιούν κάθε αξιόλογη βελτίωση των εισοδημάτων ή των περιουσιακών τους στοιχείων, στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου ώστε να ενημερώνεται ο φάκελος που τηρείται σύμφωνα με την παρ.5 του αρθ. 4 και για τη δυνατότητα εφαρμογής της ρύθμισης της παρ.4 του αρθ. 8 του ίδιου νόμου.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη η αίτηση, σύμφωνα με όσα ορίζονται ειδικότερα στο διατακτικό. Η απαλλαγή των αιτούντων από υφιστάμενο υπόλοιπο χρεών τους έναντι των τριστωτριών τους θα επέλθει κατά το νόμο (άρθρο 11 παρ. 1 ν. 3869/2010), μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων που επιβάλλονται με την απόφαση αυτή και με την επιφύλαξη της τυχόν τροποποίησης της παρούσας ρύθμισης. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ τις με αριθμό καταθέσεως 203/2012 και 202/2012 αίτησεις

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την υπ' αριθμ. 203/2012 αίτηση.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την υπ' αριθμ. 202/2012 αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη των αιτούντων με τις επί πενταετία καταβολές συμμέτρως επιμεριζόμενες τιρος τις καθείς πιστώτριες, όπως ειδικότερα προσδιορίζονται στο σκεπτικό της παρούσης, οι οποίες θα καταβάλλονται άμεσα στο πρώτο πενθήμερο κάθε μήνα, αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της αποφάσεως.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την κύρια κατοικία των αιτούντων, ιδιοκτησίας της αιτούσας, ήτοι μία διώροφη οικοδομή, μη υπαχθείσα στις διατάξεις περί οριζοντίων ιδιοκτησιών, αποτελούμενη από υπόγειο-αποθήκη εμβαθεύ 92,30 τ.μ. και από ισόγειο διαμέρισμα 135 m², η οποία έχει ανεγερθεί σε οικόπεδο, το οποίο βρίσκεται στην κτηματική περιφέρεια του δημοτικού διαμερίσματος [REDACTED], και συγκεκριμένα στη θέση [REDACTED] επιφάνειας 530,71 m², και συνορεύει, ανατολικά με δημοτικό δρόμο και ιδιοκτησία [REDACTED] βόρεια με ιδιοκτησία [REDACTED] η, δυτικά με ιδιοκτησία [REDACTED] και νότια με ιδιοκτησία [REDACTED], το οποίο απέκτησε δυνάμει του υπ' αρ. 8025 / 2007 συμβολαίου

γονικής παροχής του συμβολαιογράφου [REDACTED] νομίμως
μεταγεγραμμένο στο υποθηκοφυλακείο [REDACTED]

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλλει για τη διάσωση της παραπάνω κατοικίας, το ποσό των 390 μηνιαίων, συμμέτρως επιμεριζόμενο, όπως ειδικότερα προσδιορίζεται στο σκεπτικό της παρούσης στα δύο πρώτα δανειακά προϊόντα της εμπραγμάτως εξασφαλισμένης τραπεζική εταιρείας με την επωνυμία [REDACTED]

[REDACTED] Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων, θα ξεκινήσει την πρώτη (1η) ημέρα του πρώτου (1ου) μήνα πέντε χρόνια (5) χρόνια μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης. Θα γίνεται εντός του πρώτου πενταημέρου εκάστου μηνός. Η αποπληρωμή ορίζεται σε διάστημα 180 μηνιαίων δόσεων και θα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο σταθερό επιτόκιο στεγαστικού δανείου που θα ισχύει κατά το χρόνο αποπληρωμής του με βάση το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδας (άρθρο 85 § 8 Ν. 3996/2011).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στις Μοίρες, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, την 3.12.16... χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Βιτσεντζάκη Ελένη

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Χάρα Ταβερναράκη